

Netværket blev grundlagt i 1997 i opfølgning af Barcelonaerklæringen og oprettelsen af Euro-Middelhavs-partnerskabet. Netværket har haft adressefællesskab med Institut for Menneskerettigheder siden 1997.

Freemuse blev officielt dannet i 1999, og i august 2000 oprettedes det første globale dokumentationscenter om musik og censur i København. Målet er bl.a. at dokumentere krænkelse af musikere, der er blevet krænkede på deres ytringsfrihed og ret til at deltage i kulturlivet. Organisationen har haft adressefællesskab med Det Danske Center for Menneskerettigheder siden 2000.

Og så er der endelig International Media Support, som skal bidrage til fred, stabilitet og udvikling af demokrati i konfliktramte og konflikttruede områder. De har haft adressefællesskab siden 2001. Jeg må vende tilbage til det første spørgsmål.

Søren Krarup (DF):

Jeg er ikke helt i stand til at gennemskue, hvor meget der ligger i det, så det vil jeg opgive, idet jeg må nøjes med at udtale min tillid til, at Udenrigsministeriet selvfølgelig vil sørge for, at forholdene er i orden.

Men jeg vil gerne slutte med eller i hvert fald stille udenrigsministeren et principielt spørgsmål. Vi har tidligere fra vores grønne ungdom haft lejlighed til at udveksle synspunkter, og jeg ved, at han er et tænksomt og begavet menneske, og jeg vil gerne spørge ham:

Begrebet etnisk ligestilling – etnisk betyder som bekendt folkelig – folkelig ligestilling i Danmark, hvis det skal herske, er det jo ensbetydende med, at så er det danske folk i Danmark betragtet som én folkegruppe blandt flere. Er udenrigsministeren ikke enig med mig i, at etnisk ligestilling i Danmark i den sammenhæng er at betragte som et overgreb mod det danske folk, fordi det i realiteten betyder, at det danske folk bliver frataget sin førstefødselsret til Danmark? En nation kan naturligvis ikke ligestille sit eget folk med andre folkeslag i samme land. Der må og skal herske national ulighed, hvis der er tale om, at folket bevarer sin førstefødselsret.

Kl. 13.35

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Man har ikke lov til at forskelsbehandle på grund af oprindelse eller religion, og derfor vil jeg godt minde hr. Søren Krarup om, at Institut for Menneskerettigheder faktisk er lovfæstet

med en opgave, så man har en særlig pligt til at beskæftige sig med etnisk ligestilling, efter at Nævnet for Etnisk Ligestilling blev nedlagt, som hr. Søren Krarup ganske rigtigt startede med at sige.

Vi gjorde jo det sammen, hr. Søren Krarup og jeg, at vi lagde opgaven over til Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder, fordi instituttet i § 2, stk. 2, nr. 4, får til opgave »at fremme ligebehandling af alle uden forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, herunder ved at bistå ofre for forskelsbehandling med at få behandlet deres klager« osv. Det lovforslag lavede vi i fællesskab, og det blev støttet bl.a. med hr. Søren Krarups stemme.

Bestemmelsen sikrer, at instituttet får kompetence til at varetage de forpligtelser, der er pålagt Danmark ved EU-beslutningen om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse. Det er Rådets direktiv af 29. juli 2000. Det vil sige, at medlemslandene er forpligtet til at etablere uafhængige organer til fremme af ligebehandling og behandling af klager over forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse. Det står i den lov, vi har vedtaget i fællesskab på basis af et EF-direktiv.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Krarup – sidste spørgsmål.

Søren Krarup (DF):

Ligebehandling er naturligvis noget, der finder sted i et land, hvis borgere er lige for loven. Naturligvis er det ikke sådan, at enhver fremmed, der kommer ind i Danmark, er lige i Danmark med en dansk statsborger. Ligebehandling i den forstand, at der er folkelig etnisk lighed kan og skal der ikke være, hvis der er tale om et folk, der har en førstefødselsret til sit eget land, og det er jo det, hele vores lovgivning bærer præg af.

Hvorfor har vi noget, der hedder indfødsret? Hvorfor har vi § 4 i grundloven, der siger, at den danske folkekirke nyder en støtte, som andre kirkesamfund ikke nyder? Hvorfor er der overhovedet tale om, at der er noget, der hedder Danmark, hvor danskerne altså indtager den særstilling, som bl.a. ligger i indfødsretten?

Vil udenrigsministeren ikke principielt give mig ret i – for det er jo netop et principielt spørgsmål – at etnisk ligestilling er og bliver uforeneligt med, at Danmark er danskernes land?